

Joan Oliver i Sallarès va néixer el 29 de novembre de 1899 al número 8 del carrer del Jardí _____, en el si d'una destacada família de la burgesia industrial sabadellenca. Va ser el quart d'onze germans, d'aquí ve el cognom del seu pseudònim, dels quals en va ser l'únic supervivent. Va estudiar _____ i amb vint anys ja tenia les dues carreres acabades. L'any 1919 va crear el **Grup de Sabadell** amb _____. En aquest grup es combinà la influència de l'**avantguardisme**^[1] amb l'**humorisme** més local i el gust pel rigor i l'obra ben feta d'herència **noucentista**.

Durant la **Guerra Civil Espanyola** es va comprometre políticament amb el **bàndol republicà**. Va ser nomenat president de l'**Associació d'Escriptors Catalans** i _____. A més va convertir-se en cofundador i cap de publicacions _____ i autor de la lletra de l'himne de l'**exèrcit popular català**. Tot això significà una ruptura definitiva amb el seu passat burgès i el naixement d'un fort compromís polític, ètic i social. En aquest context creà **Oda a Barcelona** (de clara tendència nacionalista i revolucionària) i l'obra teatral **La fam** (on es plantegen els problemes de la revolució que intentaven portar endavant els **comunistes** i els **anarquistes**). Al final de la guerra, la **Generalitat Republicana** li va encomanar la tasca d'evacuar els intel·lectuals. Acabada la guerra es va exiliar primer _____, _____ cap a **Buenos Aires** i es va establir definitivament a **Santiago de Xile**, on hi va viure vuit anys. Durant l'exili, va continuar la seva tasca d'intel·lectual compromès amb el seu temps i amb el seu país. Va col·laborar

amb la revista *Catalunya* (editada a Buenos Aires) i va dirigir *Germanor* (editada a Xile).

El 1948 va tornar a Barcelona, on el franquisme era caracteritzat per l'autoritarisme i la repressió. _____ tres mesos a la *presó Model* de Barcelona. Tres anys més tard va rebre el Premi del President de la República Francesa als jocs florals de París per la traducció al català d'*El misantrop* de Molière. Va traduir i adaptar obres de diversos autors, com per exemple Anton Txèkhov. El 1960 aparegué la seva obra més emblemàtica, *Vacances pagades* (Premi Lletra d'Or, 1962). És un obra escèptica i sarcàstica, on es mostra el seu gran compromís amb la realitat social i política del país. Joan Oliver fa una crítica forta al capitalisme, a la societat de consum i al règim franquista. L'any 1970 rep el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes Fa el discurs de cloenda al Primer Festival Popular de Poesia Catalana celebrat el 25 d'abril de 1970 al Gran Price de Barcelona. Amb la mort del dictador i l'entrada de la democràcia es va mostrar especialment disgustat amb la classe política dominant, tant que l'any 1982 _____. Esdevingué un personatge incòmode per als polítics, a qui calia arraconar. Res de tot això, però, va impedir que fos considerat un dels cinc millors poetes catalans del segle XX. Alguns dels seus poemes han estat musicats per cantautors com Lluís Llach, Joan Manuel Serrat, Raimon i Ovidi Montllor, la qual cosa ha donat major projecció popular a la seva figura. L'any 1986 va morir a Barcelona i _____, Sabadell.